La part més fràgil

Per DavidG el dv., 03/07/2020 - 17:05

En la pedagogia de la interioritat hi ha un exercici on s'involucra el propi cos i la percepció que tenim d'ell. Al qui fa l'exercici se'l convida a marcar sobre un dibuix del cos humà diverses zones segons alguns criteris. Per exemple, *marca la part del teu cos amb la que més et comuniques, la que n'estàs més identificat, la que els altres et valoren més, aquella que t'agrada menys, la que tendeix a emmalaltir amb més freqüència,...*

Per a l'escola de pregària, et proposo fixar-te en aquesta darrera. Perquè la part del teu cos més fràgil probablement sigui a la que dediques més temps: tant el temps cronològic, com el temps afectiu. No és poc que la tinguis localitzada, la reconeguis i te l'escoltis. No serà poc que, havent-la conegut i escoltat, te l'estimis una mica més, tal com és, tot i que no puguis fer més del que ja fas per a que no pateixi tant.

Et proposo que preguis amb la part més fràgil del teu cos. Per raons genètiques o adquirides aquesta part reclama la teva atenció. Hi convius com qui suporta algú desagradable a prop? O preguntant-te: *per què a mi em passen aquestes coses?* Comparteix amb el Senyor el que vius al voltant d'aquesta part de tu: el que sents, el que tems, el que esperes, el que no dius a ningú... Com el cec Bartimeu, a qui Jesús demana que s'acosti, regala't les oïdes amb la seva pregunta:

-Què vols que faci per tu?

I així com Bartimeu va gosar dir: *-Fes que hi vegi*, què li demanes tu? Què hi ha en el teu ésser espiritual que es bloqueja a causa de la fragilitat d'aquesta part del teu cos? Es que tot s'arreglaria si quedés guarida de sobte? No estaries perdent totes les oportunitats de créixer en la fe que et proporciona aquesta feblesa? Què significa, de debò, per a tu, quedar guarit per l'Esperit de Jesús?